

i Frederiksborg Amt betales Skatten af de Gaardmænd, fra hvis Gaarde Husene ere udstykkede. Dette er bestemt i sin Tid, da Gaardmændene have faaet Skøde af Staten paa deres Gaarde. De have i disse Skøder paataget sig den Pligt at udrede de gamle Skatter, vi den Gang havde, for Huslodderne, og til Gengæld have de faaet Afslag i deres Jordebogsafgifter. Nu komme de ny Skattelove, de afskaffe de gamle Skatter, som Gaardmændene have forpligtet sig til at betale, og de paalægge Ejendomsskyld, der ifølge Lovens Ordlydende skal hvile paa den Ejendom, der er vurderet til Ejendomsskyld, altsaa i dette Tilfælde paa Husmændenes Huse. Følgen bliver den, at Husmændene komme til at betale en Skat, som de hidtil have været fri for, og Gaardmændene blive fri for at betale en Skat, som de i sin Tid have faaet Vederlag for at betale. Da dette Tvivlsspørgsmaal kom op, blev der i Skattedepartementet resolveret — det var længe før min Tid —, at man skulde opkræve Ejendomsskylden hos Husmændene, og ifølge Loven kunde der formodentlig ikke gøres andet. Men det stod mig klart, at dette Forhold kunde vi ikke opretholde, og at det var nødvendigt at lovgive derom ved en lille Lov om Ændring i Ejendomsskylden. Jeg gav da Ordre til, at man skulde udarbejde et saadant Lovforslag. Men det var da en given Ting, at man først maatte undersøge, om der andre Steder i Landet fandtes lignende Forhold. Jeg havde allerede sporet enkelte Tilfælde i en anden Egn af Landet, hvor man havde et lignende Forhold, og hvis der var tilsvarende Forhold i andre Egne, var det rimeligt, at man gav Lovbestemmelsen en saadan Karakter, at den ramte i alle Tilfælde. Derfor lod vi udgaa Cirkulærer til samtlige Amtstuer for at forhøre, om der var saadanne Tilfælde. Imidlertid var det en vanskelig Sag at faa det oplyst, thi Amtstuernes Skattemister gav ingen Oplysning derom. Amtstuerne have derfor selv maattet henvende sig rundt omkring paa Godskontorerne for at faa Sagen opklaret, og vi have endnu ikke fra Halvdelen af Amtstuerne faaet de fornødne Indberetninger. Men saa snart vi have faaet disse Indberetninger, er det min bestemte Hensigt at forelægge et lille Lovforslag om dette Forhold, der gaar ud paa at lade den Uret forsvinde, der utvivlsomt i Øjeblikket bliver gjort, men som er en Følge af Lovens Ord og af, at der her foreligger et af de meget udviklede Forhold, som man ikke aner

eller kan sætte sig ind i i Forvejen, et af disse mange udviklede Forhold, som næsten altid findes, hvor meget gamle Skatter eller meget gamle Afgifter skulle til at ryddes væk. Det er det samme, man oplever Hundreder af Gange nu, da man skal til at afløse Tienden: udviklede, uforudsete Forhold, som det var umuligt at tænke paa, da man gav den almindelige Lov, men som man maa se at bøde paa bag efter. Det er altsaa min Mening at søge at faa fremmet en Lov, der ændrer disse og lignende Forhold, hvis saadanne findes andetsteds rundt om i Landet. Og jeg vil da sige, at jeg anser det for givet, at Husmændene, naar den ny Ordning indtræder, skulle have de for meget erlagte Skatter refunderede af Statskassen.

Det ærede Medlem for Rønders Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen) ønskede at udtale sig om den Rente, der tages af Prioritetslaan, som udlaanes fra Statsanstalten for Livsforsikring, og hvis man hørte lidt flygtigt efter hans Udtalelse, kunde man faa det Indtryk, at der med Hensyn til denne Anstalts Rentefod var sket en Forandring fra det Øjeblik, jeg blev Finansminister, fra hvad der gjaldt under den tidligere Finansminister. Jeg antager ikke, det har været det ærede Medlems Mening at sige det, men hvis man hørte flygtigt efter, kunde man faa det Indtryk. Det er selvfølgelig ganske urigtigt. Der er ikke sket den allerfjerneste Forandring i saa Henseende, og det ved det ærede Medlem vist meget godt.

Forholdet er, at naar Statsanstalten for Livsforsikring laaner Penge ud i Prioriteter, retter den sig efter Kursen paa Kreditforeningsobligationer, saa at den laaner Penge ud paa en saadan Maade, at den faar samme Indtægt deraf, som den vilde faa, hvis den købte Kreditforeningsobligationer, idet dens Ræsonnement er, at den maa se at forvalte sine Penge saa godt som muligt, og at den, naar den vil købe Kreditforeningsobligationer, køber gode, solide Papirer, og at saa længe 4 pCt. Kreditforeningsobligationer staa under Pari, kan den ikke udlaane i første Prioritet til 4 pCt. Jeg vil sige hertil, at det er mit Haab, at det Forslag om en Hypotekbank, som jeg har indbragt i dette Ting, og som jeg haaber skal blive gennemført i Rigsdagen i denne Samling, vil gøre det ærede Medlems Bemærkninger overflødige, idet Kreditforeningsobligationers Kurs forhaabentlig vil stige saa meget, at Statsanstalten efter sine egne Principper vil komme ned paa de 4 pCt. Udlaans-